

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 16 жовтня 1986 року

№ 124 (3787).

Ціна 2 коп.

ВЧИТУЄМОСЯ В ГАЗЕТНІ РЯДКИ...

Цими днями увага всього людства була прикута до події в Рейк'явіку. Тепер, коли зустріч завершилася, її підсумки — в центрі уваги всієї громадськості. Про це наголосив у своєму виступі по телебаченню Генеральний секретар ЦК КПРС М. С. Горбачов. І дійсно, всіх цікавить, що відбулося, що дала ця зустріч і яким буде світ після неї?

Сьогодні на підприємствах і установах з рук у руки переходять газети, де надруковано виступ Михайла Сергійовича. Трудящі уважно вчитуються в пропозиції, які висувала радянська сторона на зустрічі. І тим більш стає незрозуміло, чому американська адміністрація вперто не бажає створити умови для реалізації цих домовленостей шляхом зміцнення ПРО і прийняття відповідних зобов'язань, однакових для обох сторін.

Позиція радянської сторони на цій зустрічі була чесною і відкритою, як і завжди. Тому ми, радянські люди, підтримуємо політику нашої партії і горді з того, що вона стала загальносвітовим лідером у боротьбі за мир в усьому світі. Навіть наші малі діти розуміють, що, коли буде менше зброї, стане більше іграшок. Там, набага-

то краще сприймати світ очима дітей, ніж бачити його таким, яким хочуть його зробити Рейган і воєнно-промисловий комплекс, що стоїть за його спиною. З усіх сторін світу у Білий дім летять листи з тисячами підписів із застереженнями, проханнями нарешті зупинитися. Чи, може, президент та його адміністрацію осліпили й заглушили ядерні вибухи на полігонах Невади?

Цими днями ми, червонозорівці, проводимо до лав Радянської Армії своїх товаришів. Як годиться, бажаємо їм всього найкращого, та головне — служити лише під мирним небом.

С. МАЙСТРЕНКО,
фрезерувальник, секретар комсомольської організації інструментального цеху виробничого об'єднання по сілках «Червона зірка».

допуватись. І така перебування вже йде. На наступному ХХ з'їзді ВЛКСМ про її результати доведеться звітувати. Чим? Під таким кутом зору ми спробуємо поглянути на роль комсомолу в організації дозвілля в двох сусідніх районах, які змагаються — Олександрійському та Петрівському.

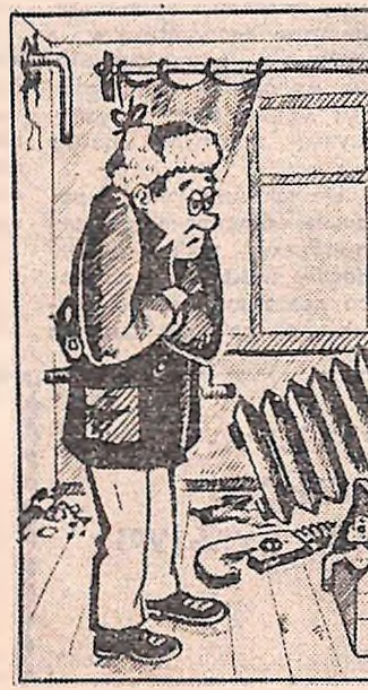
(Матеріали рубрики читайте на 2-й стор.).

Б'ЄМО ТРИВОГУ!

«А У НАС В КВАРТИРІ ГАЗ...»

А у вас? Калорифери, електрорігачі, електродуховки? Добре. Керазати, керосинки? Гірше. Нічого, крім шансу на пожежу (у вищезгаданому випадку ще й тріщини тепла). Пухові ковдри, шерстяні панчохи, валіжки на ноги, а рукавиці на руки? Ви просто мудрі люди, коли маєте вдома усі ці речі, і можете вдягти їх уже сьогодні. Нездарма ж кажуть: готуй сани влітку... Що-що, а ця народна мудрість мешканців будинку № 2, корпус 1 по проспекту «Правди» в обласному центрі, думаю, візьмуть собі за правило назавжди. І якщо й через місяць труби й радіатори не привернем, а будинок до опалення не підключать, то вони вже являть пристосується. Може багаття у квартирах навчаться розкладати, а може загартуються, моржками стануть (уявляєте, яким масовим у місті буде «оздоровлення»?). Словом, у них (і їхньої кмітливості) ще все попереду... А у людей, відповідальних за напівлітальний ремонт у цьому домі? Виявляється, теж...

— Ви по опаленню? А чи не зарано? Адже опалювальний сезон 15 жовтня розпочинається, тоді й треба бити тривогу, — заспокоює мене один із начальників, який, на щастя, до даної історії ніякого відношення не має. (Турбуватися ми почали 9 жовтня. — РЕД.).

винні були проводитись у квітні — травні, — роз'яснює старший інженер технічного нагляду ЖЕО Галина Михайлівна Литвиненко. — З ряду об'єктивних і суб'єктивних причин будівельники приступили тільки в липні. Ну, і, звісно, тепер не встигають... — З титульними списками не знайомі, другий екземпляр пішов у трест, а не до нас, — у начальника спеціалізованого РБУ Йосифа Олександровича Верзуба готова відповідь. — До речі, в квітні ще опалювальний сезон не закінчився, як би ми приступили до ремонту? (У квітні — не закінчився, у жовтні — не розпочався... — РЕД.). Та й трест нас не забезпечив необхідними матеріалами. Радіаторів, які ми повинні були замінити у всіх квартирах, немає й досі. Чекати до середини літа, а потім пройшлися ще раз по будинку і вирішили: промісимо і знову поставимо старі... Не хвилюйтеся, до 15 жовтня, ну в крайньому випадку до 20, все зробимо... Знову «не хвилюйтеся».

А мешканці будинку хвилюються. Тривогу забили ще наприкінці літа — більше місяця, як позналися у будинку труби й батареї, та й ніби забули про те. Невже з настанням похолодання тільки й приступлять до роботи? Ян у воду дивилися...

Я не буду коментувати, хто в цій історії більше винуватий, а хто правий, де об'єктивні причини зволікання з ремонтом, а де суб'єктивні. де винуваті мешканці будинку, що не хотіли сприяти будівельникам у проведенні ремонту (у ЖЕО № 3, та й ЖЕО на повному серйозі звинувачували жильців, що відмовлялися самі дірки в стінах бити чи доручати ключі від квартири стороннім людям. З метою сприяння швидкому ремонту, ясна річ... — РЕД.). Хочеться про інше. З року в рік підготовка до зими (розмови про це) розпочинається з літа. У планах і розрахунках все чітко, все враховано і розраховано. А от на ділі — аврал за авралом. Невже й справді, поки грім не гримне...

Сьогодні ми багато говоримо: працювати по-новому, почати з себе, перебудова починається з малого... І знову, як і рік тому, як і десять років тому — усе в останню мить.

Турбота про людину. Теж з усіх трибун: турбуємось! А створити елементарні умови для праці і відпочинку людей — начальники неспорядили: «Потерять. Опалювальний сезон ще не почався. У нас в кабінетах теж холодно, і нічого, терпимо...».

І у нас в редакції холодно. І в багатьох дитячих садках, школах, громадських закладах і установах. В театрі глядачі аплодисментами зіграються. Вдома — електрообігрівальними приладами. (Небезпека пожеж у місті сьогодні втричі ймовірніша, ніж будьколи)... Але хіба це нормально? Хай із запізненням, але хотілося, щоб подумали про це всі, згадавши вище. І не згадані. Всі, хто за звичкою починив лагодити самі знайомих...

Л. ЯРМОЛЕНКО.

м. Кіровоград.

ПЕРЕДЗІДІВСЬКА XX-ЕСТАФЕТА

Ми зовсім не говорили б так часто про перебудову, якби її необхідність сама собою не назріла у різних сферах життя, у тому числі й у дозвіллі. Що тут треба перебудувати: мольод неохоче йде в існуючі гуртки художньої са-

модіальності — значить, вони повинні стати іншими. Хлопців і дівчат часто не вдовольняють танцювальні вечори і дискотеки — значить, треба міняти їх сценарії. Безумовно, що й комсомольським ватажкам тут слід перебу-

Молодий комуніст оператор машинного доїння радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району Лідія ШЕЛЕСТ щодоби одержує 11 кілограмів молока від кожної корови.

Фото В. ГРИБА.

Земля «за спасибі» не родить

Бадьорить холодне осіннє повітря, приморозками лагає про себе зима, що вже не за горами. А на буряковому полі колгоспу «Родина» жарко. Тут завершується збирання цукрових буряків. Вистояли, перемогли у нерівному двобої з посухою тутешні механізатори — виростили чи не найвищий у районі врожай цукрових буряків. — Мабуть, найвищий, — констатує секретар парткому колгоспу Б. Я. Дубовий. — На кілька десятків центнерів більше збираємо солодких коренів з гектара, ніж наші головні суперники по змаганню — буряковий колгоспів ім'яні Леніна та «Путь Ильича»...

До краю загінки наближається збиральний агрегат. — За кермом комбайна комуніст А. М. Єфименко, — сказав Борис Якович. Один з кращих виробничиків. Мимоволі слідкуємо за синхронним рухом комбайна і трактора з причепом, куди падають ваговиті корені. Пішли услід за агрегатом. Жодного бурячка не знаходимо ні в землі, ні на її поверхні. — Відмінили якість, — не без гордості промовляє секретар парткому. — Так працює і скіпаж Г. П. Шуліки, котрий перший приступив до бурякових живів і упорав найбільшу площу. Відплатила сторінцею

земля за турботи. Напрошується питання: як у льоті бездошів'я тут досягли високих показників? Головний агроном В. П. Доценко розповідає: — Вчасно і якісно провели цілий комплекс необхідних заходів. Насамперед, подбали про поживу для землі. Під попередник — озиму пшеницю — внесли по 40 тонн органіки і по 250 кілограмів діючої речовини фосфорних, азотних, калійних, мінеральних добрив на гектар. Дотримали всіх вимог індустріальної технології вирощування цінної технічної культури. У формуванні густоти рослин допомагали жіжки. А під сівбу буряків внесли по пів-

тора центнера рідких комплексних добрив на гектар і по 50 кілограмів фосфорних у рядки... Біля буряковантантажу паца порастає механізатор І класу Г. М. Охрімчук. — Перевіряю, чи все гаразд, поки транспортники повернуться з заводу. Зараз мудрую над тим, як удосконалити заводську конструкцію вузла, щоб не випадали дрібні буряки... У кагаті красуються чисті, майже однакового розміру корені-плоди. — Чисті, бо практикуємо додаткову прохідку гичкозбиральними машинами БМ-6. Добре справляються з роботою мо-

лі механізатори — комсомолец Павло Пономаренко, комуніст Сергій Пашенко, більш досвідчені — Дмитро Науменко та Анастолій Полудень, — пояснює головний агроном. — На переробку здаємо цукрову сировину без ручного доочищення. — А рівномірні — бо забезпечили нормальну густоту рослин на гектарі, — додає агротехнік колгоспу М. Д. Остапенко. — У цьому велика заслуга агронома по захисту рослин В. С. Воснича.

Чітко, розмірено працюють агрегати. Регулювання їх проводиться в міру потреби — у відповідності до стану бурякового поля чи окремої ділянки і врожайності цукристих. Тому втрати буряків і гички зведені до мінімуму. Поруч із визначенням майстрами своєї справи, переймаючи досвід, плідно зрудяться і молоді механізатори. Не сьогодні-завтра експерти збиральних агрегатів залишать бурякове поле, поставивши свої машини на зимовий підпочинок і ремонт. Залишатимуться виконаного обов'язку. Бо потрудилися гідно, ставши переможцями у соціалістичному змаганні буряководів району.

В. ВАСИЛЬЄВА.
Колгосп «Родина»,
Знам'янський район.

ПЕТРІВСЬКИЙ РАЙОН:

В КІНОКАФЕ
ПОГРАТИ В ШАХИ...

Н. Цапенко (радгосп «П'ятихатський»), Г. Федуняк (радгосп «Петрівський»), В. Гіба (колгосп імені XX з'їзду КПРС) — ось комсомольські секретарі, котрі разом із культурними працівниками організують дозвілля молоді так, що воно не викликає особливих нарікань. О. Коломієць (радгосп «Маріампільський») зі своєї ініціативи організував зустріч випускників школи трьох поколінь. А ось у Новому Стародубі культурне життя ніяк не кипить.

Наша лінія щодо проведення масових заходів (фестивалів, театральних свят, оглядів тощо): організувати їх не лише в райцентрі, як то прийнято, а й по селах. У нас найкраща база для таких акцій — у Іскрівці, а цього річчя «Вересневі самоцвіти» стартували в Малинівці. Однак дві головні справи комсомолу по організації культурного відпочинку «прокруються» нині в Петровому.

Перша. У нас в райцентрі багато молодих людей

стоять на комсомольському обліку в Кривому Розі (працівники залізничного кар'єру). Але мешкають вони тут, от і запропонували нам разом об'їздити для дітей скверик на березі Інгульця. По черзі працювали райцентрівські й кар'єрські комсомольці на суботниках, встановили в парку атракціони, розбили доріжки, переобладнали літню естрада.

Друга справа, про яку вже писала наша газета — переустаткування старого підвалу. Кінокафе там має бути. Кілька разів на тиждень там демонструватимуться фільми, працюватиме кольоровий телевізор, бібліотекарі робитимуть огляди літератури, лектори виступатимуть з лекціями, розрахованими на молодіжну аудиторію; тут можна буде слухати музику, танцювати, грати в шахи...

Це так задумано. А реальна обстановка, реальні проблеми такі: у районі зовсім немає кавсу і всього два види соків. Питання до райспоживспілки:

чим пригощати у кафе людей?

Інше. Припустимо, встановимо відеоманіфонт — а де брати касети? Де, зрештою, брати записи нової музики? Скажемо: потрібна ініціатива комсомолу. Так, але не все ми можемо. І так доводиться і сценарії масових заходів самим писати чи просити в інших областях (як було зі святом Нептуна), сидіти в журі конкурсів і оцінювати виступи митців, тоді як це повинні робити спеціалісти. У цьому зв'язку хочемо поставити ще два питання:

Обласному управлінню культури: чому в обласному науково-методичного центру практично не допросишся сценаріїв різних свят, вечорів, тощо? Ми ж по району бачимо, що, побудовані за оригінальним сценарієм заходи, (наприклад, «Нумо, дівчата», «Нумо хлопці») і без реклами збирають багато людей.

Обласному управлінню кінофікації: чому профспілковим закладам культури даються кінофільми найгіршої категорії, які ніхто не хоче дивитися, які буквально відлякують відвідувачів від клубів?

М. МИХАЛЬЧУК,
секретар — завідувач відділом шкільної молоді РК ЛКСМУ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКИЙ РАЙОН:

«Дискотеку
довелося
закрити»

Помічаємо, що на комсомольських зборах питання дозвілля порушуються найчастіше в такій формі: «У нас нудно... Нема цього, нема того...». А в Пролетарську восьмипірічку приїшов молодий учитель Г. Миколаєць, зібрав школярів і організував з ними гурток бального танцю. Сам організував. У великому ж селі Червоно Кам'янка вже давно організована хорова капела, але ходять туди одиниці. Тут же не показують фільмів раніше 21 години. Сенсації нечується тоді, коли вже треба зачиняти будинок культури, на танці часу майже не лишається навіть у вихідні.

Проходив районний марш-парад духових оркестрів. Більш-менш «парівні» були тільки два

колективи з восьми — це раз. І два: всі оркестри — учнівські. Чому хлопці в школі грають, а закінчивши її, не бажають? Може, тому, що в школі краща організація і дисципліна? Бо ось на цукрозаводі зібрався бажуючі, але керівник зривав репетиції, і в учасників зникло всяке бажання туди ходити.

Чому ніяк не виходить із дискотеками (не маємо тут на увазі хорошу новопразьку)? Через недостатню підготовку їх відвідувачів, яких у школі не навчили розуміти музику (10 викладачів музики в районі не вистачає), часом смаки молоді обмежуються шлягерами — одноденками. Їх же хочуть чути й на дискотеках. Але тоді перебування в дискотеці не відрізняється від тан-

ців під магнітофон удома! Ось у БК залізничників станції Користівка знайшлися два організатори дискотеки — С. Матеря й Г. Челноков. Райком допоміг їм. Але поставив вимогу підвищити ідейний рівень програм. Це хлопцям не вдалося, й дискотеку довелося закрити.

Найбільші комсомольські організації в районі — у радгосп-технікумі, в СПТУ-31 і 33. Здавалося б, вони могли б порадувати успіхами в організації дозвілля. Але ні. В радгосп-технікумі, наприклад, навіть не вдалося організувати танці...

Комсомольці Волзького автозаводу виступили з ініціативою відпрацювати чотири дні на об'єктах соціального побуту. У нас її підтримали комсомольці Олександрійського цукрозаводу. — обладнували танцмай-данчик.

Завважає налагодженню цікавого дозвілля ще й те, що у районі не вистачає культурних працівників.

А. ІВАХНЮК,
другий секретар райкому ЛКСМУ.

ІНФОРМАЦІЯ ІНСТРУКТОРА-
МЕТОДИСТА ПЕТРІВСЬКОГО
РАЙОННОГО БУДИНКУ КУЛЬТУРИ
В. М. НЕМЧИК:

Перспективна форма дозвілля — клуби за інтересами. В Іскрівці і при РБК вони є (військово-патріотичної тематики, клуб квітикарів, «Здоров'я», «Підліток»), а в інших селах слабують з цією справою, з приміщеннями клопів, як ось у Олександрівці з клубом «За здоровий побут»...

Інші форми проведення вільного часу: у Володимирівці відбулося свято вулиці, збиралися на ній жителі чотирьох поколінь. Визначали, скільки на цій вулиці мешкає комуністів, скільки нагороджених орденами й медалями тощо. Потім учасники змагалися у виконанні пісень, художньому читанні, кулінарній майстерності, визначали кращий двір. Три танцювальні колективи (з них два дитячі) в Іскрівці. У Чечелівці є фольклорно-етнографічний ансамбль «Музика» в ньому видо-

бувають із коси, праника, пряжки, причому учасники, граючи, «працюють» на цих побутових знаряддях. Молоді в цьому колективі практично нема, є, правда, дитячий схожий колектив. Славиться своїми виступами агітбригада «Обрій», у складі якої молоді вчителі Петрівської СШ № 2.

Відбулися в районі свято музики, колгоспні вечорини, вечір гумору. Спільно з райкомом комсомолу провели ми День радянської молоді, змагання «Нумо, дівчата» і «Нумо, хлопці».

У Баштиному, Новому Стародубі, Зеленому, Богданівці майже не працюють гуртки художньої самодіяльності та агітбригада. Відповідно й місцеві комсомольці тут неактивні. Мало що робить директор Петрівського МБК комсомолка О. Кужель.

У Новій Празі Олександрійського району непогана художня самодіяльність. Подобаються жителям села виступи Любові Резніченко, Наталії Гаркуші, Володимира Ягошина, Валерія Мишиновича, Віктора Мишневича. А в об'єкті камери нашого фотокореспондента потрапили момент репетиції з участю художнього керівника агітбригади і солістки ЛІЛІ КОЛІСНИК та керівника ВІА Анатолія ГРЕБЕНЧУКОВА з колгоспу імені Леніна.

Фото В. ГИБА.

ІНФОРМАЦІЯ ЗАВІДУЮЧОГО
ВІДДІЛЮ КУЛЬТУРИ
ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОГО
РАЙВИКОНКОМУ
Н. М. ПЕДЯШ:

Ми розіслали в усі культосвітні заклади району розпорядження про те, що субота — клубний день, отже, кіносеансів у цей час не повинно бути. Щодо участі молоді в різних гуртках, вважаю, що не культурні працівники, а комсомольські активісти повинні залучати її до цікавих справ. Придивіться: у людей старшого віку більше бажання зібратися в якомусь гуртку, ніж у молодих, адже так? Найбільше молоді бере участь у художній самодіяльності там, де у клубів тісний зв'язок зі школою. Наприклад, цей зв'язок — пряма справа комсомолу. Добре з цим у Протопопівці. Ну, а в нас свої труднощі: наприклад, у райцентрі нема такого як слід приміщення будинку культури. Танцюристи репетирують у фойє. Фотолюбители зібратися нема проточної води, як їм працювати? Зараз узятю лінію на організацію платних гуртків. Але нема для них у більшості закладів культури матеріальної бази.

У сільських клубах не вистачає 8 спеціалістів, «невідремонтовані клуби».

НАШ
КОМЕНТАР

Читач помітив: у виступах комсомольських працівників Олександрійського району переважає критика минулого і сьогодення; петрівчани ж більше, ніж сусіди, говорять про те, що робиться й буде робитися конкретно комсомолом у справі урізноманітнення відпочинку, маю на увазі розповідь про парк і кінокафе. Отож буде як розважитися в парку дітям, і вже ніхто не усміхнеться іронічно, коли комсомольці скажуть: «Що ми зробили». Ось вам, будь ласка, досвід.

Так само і з святом вулиці, і з петрівським кінокафе. Далеко не все, як ви зрозуміли, може там зробити комсомол. Але ідея-то його, ідея хороша.

Є що запозичити і в олександрійців: чим поганий той же самий ярмарок солідарності з продажем власноручно спеціальних пірижків? «Тим поганий, що ті продукти могли бути приготувані недоброякісно, і якби санстанція нагрянула» — таке заперечення нагадало мені інше. Працівники одного кіровоградського кафе погрожували «прикрити» там танці, бо, мовляв, молоді виновтує підлогу, а від музики шибки дрижать. Коли ми йдемо до когось у гості, то не вимагаємо від нього подавати до нас з яблуками довідку із санстанції. Та й з нею, зрештою, можна «сконтакити», головне ж, повторюю, ідея хороша.

Кіно в селі — конкурент танцям. Про це вже наша газета не раз писала, і що в Петрівському районі обстановка в цьому спокійніша, свідчать не тільки слова методиста, а й кількість скарг на роботу клубів; з Олександрійського району їх більше. Ясно, що з різних причин (матеріальних, зокрема), розпорядження відділу культури щодо клубних днів залишаються на папері. Що тут міг би зробити комсомол в Олександрійському райкомі якихось кардинальних пропозицій тут не подали.

А от уже щодо підготовки спеціалістів для клубних закладів — тут олександрійці в набагато ліпших умовах, ніж сусіди. Якщо петрівчани кажуть, що в них менше вакансій, не треба їм дуже заздрити — часто там працюють люди без спеціальної освіти. А в Олександрії своє культосвітнє училище, і проведена комсомолом профорієнтаційна робота могла б допомогти забезпечити заклади культури фахівцями.

Варта уваги і розмова про неформальне творче об'єднання. Дедалі частіше ми говоримо, що за такими об'єднаннями — майбутнє. Чому? Адже за формою вони часто такі, як і традиційні гуртки. Але «неформальне» — це, власне, створене лише з великого бажання, а не нав'язане, тому воно й тримається стійкіше. Ніхто не заперечить, що обов'язок комсомольських працівників — успішно підтримувати таких «бажаних», навіть якщо організовані ними товариства і не повністю відповідають усталеним схемам. Скажімо, успішно діючий кіровоградський кіноклуб «Екран» при бібліотеці імені Крупської. Називайте його чи клубом за інтересами, чи об'єднанням, чи гуртком, а він дуже простий за організацією: перед фільмом дається анотація до нього, яка допомагає розу-

мінню картини, підказує, на кого з виконавців чи на який момент слід звернути увагу. Думаю, що в кожному селі є молоді люди, які цікавляться кіно і тим самим могли б представляти картини навіть перед рядовими сеансами в клубі, хай не перед усіма — чи не справа комсомольських ватажків виявити таких людей, посприяти їм?

Правильно помітили олександрійці особливості шкільної художньої самодіяльності, які навіть коментарів не потребують.

До питання про сценарії. Так, культосвітні працівники повинні їх розробляти, безперечно. Але це ж чудово, коли комсомольці їх обійдуть у цьому! Виявлять ініціативу. Працювати над підготовкою сценаріїв треба і комсомольським керівникам. Якщо в них бракує часу, дооручити це рядовим комсомольцям — серед них скільки завгодно «спеціалістів», і такі сценарії виходять навіть кращими, коли розробляються колективно.

Н. ДАНИЛЕЦЬ,
спецкор «Молодого комунар».

КОЛОНКА ЗАПИТАНЬ І ВІДПОВІДЕЙ

ПРАВО

НА ВІДПУСТКУ

«Шановна редакціє!
Я перебувала у відпустці по догляду за дитиною рівно рік і шість місяців (з 11 вересня 1984 року по 11 березня 1986 року). Знаю, що мала право взяти відпустку ще на 24 робочих дні і вийти на роботу вже у квітні. Але винористала її ось лише зараз, алітну. Тож хочу знати: чи маю право до кінця 1986 року взяти ще одну профспілкову відпустку і чи буде вона оплачуватися, якщо за першу я гроші отримала?»

Л. КОМПАНІЄЦЬ,
м. Кіровоград.

На запитання нашої читачки відповідає завідувач юридичною консультатцією Кіровоградської обласної ради професійних спілок **М. Ф. Дигало:**

— Щорічну основну відпустку надають робітникам та службовцям один раз на рік.

У стаж роботи, який дає право на відпустку, входять:

1) час фактичної роботи;

2) час, коли робітник чи службовець фактично не працював, але за ним зберігалось місце роботи (посада) і заробітна плата повністю чи частково (я тому числі й час оплаченого вимушеного прогулу, викликаного неправильним звільненням чи переведенням на іншу роботу);

3) час, коли робітник чи службовець фактично не працював, але за ним зберігалось місце роботи (посада) і йому виплачувалась допомога по державному соціальному страхуванню, за винятком частково оплачуваної відпустки по догляду за дитиною до досягнення нею віку одного року;

4) усі періоди роботи, за які передбачається законодавством.

Отже, час перебування Л. Компанієць у відпустці по догляду за дитиною з 11 вересня 1984 року по 11 березня 1986 року в стаж роботи, який дає право на відпустку, не зараховується. Якщо вона використала всі відпустки, то в даний час право на оплачувану відпустку вона не має, а відпустка без збереження заробітної плати може бути надана тільки за певних умов, указаних в ст. 84 «Кодексу законів про Працю» УРСР.

ЯК ПРАЦЮЮТЬ МАЙСТЕРНІ?

Наша читачка з села Свєрдликового Новоархангельського району Л. Ромасович хотіла дізнатися, як працюють в обласному центрі майстерні по пошиттю й ремонту взуття. Зокрема у вихідні дні.

За відповіддю редакція звернулася до генерального директора Кіровоградського обласного виробничого об'єднання індивідуального пошиву й ремонту взуття **С. В. Червінського:**

— Всі майстерні, ательє і приймальні пункти по індошиву й ремонту взуття в Кіровограді працюють з 8 до 20 години в неділю — з 8 до 14.

«Поліпшити забезпеченість закладів охорони здоров'я лікарськими засобами, сучасним діагностичним та лікувальним обладнанням і медичною технікою».

(Із матеріалів XXVII з'їзду КПРС).

Час летить так швидко, що методи лікування, які ще зовсім недавно вважалися прогресивними, сьогодні вже зовсім застаріли. Це в різних галузях медицини. Особливо швидко «старіє» апаратура. Навіть не старіє, а потребує удосконалення.

Наприклад, металеві інструменти, винахід яких був гордістю медичної техніки, сьогодні поступають місцем волокнистий оптики, відкритий японцями. Всі маніпуляції з її допомогою проводяться без побічних ускладнень, застосування нових методів лікування дає хороший ефект. З допомогою волокнистої оптики ми можемо своєчасно виявити хворобу, уникнути небажаних наслідків і різних ускладнень.

Наприклад, ракові захворювання. Відомо, що незлоякісні пухлини, якщо їх не почати лікувати вчасно, можуть стати злоякісними. Рак можна вилікувати, треба лише вчасно встановити наявність у організмі патологічних відхилень. З цієї метою у нас зараз вводиться загальна диспансеризація, що дасть змогу стежити за зміною стану організму, визначити правильний діагноз. У нас є конкретні категорії людей, які час від часу проходять медичний огляд, тепер же це треба зробити обов'язковим для всіх, щоб кожен дільничний лікар мав уяву про здоров'я свого населення.

Облвиконкомом затверджена програма «Здоров'я» на 12-ту п'ятирічку, яка передбачає: розвиток бази лікування; професійну підготовку лікарів — наші лікарі повинні йти в ногу з

одна. Реалізовано одинадцять пропозицій у хірургії.

Перелік можна продовжити, зокрема, хотілось би сказати про стоматологію. Ця галузь медицини розвивається не такими швидкими темпами, як хотілось би кожному з нас. Страх перед бормашиною залишається, хоч нинішні ультразвукові машини, у по-

заговорили про одного з них, назву ще кілька імен. Працює в обласній дитячій лікарні хірург-травматолог Р. П. Тернаков. Він разом зі своїми колегами розробляє і впроваджує сконструйований ним апарат для операцій на грудній клітці, застосування якого дає хороший косметичний ефект.

а лише передавши його кардіограму.

Обласні спеціалісти також виїжджають в райони області, консультують на місцях.

Важливою, як мені здається, у розмові про науково-технічний прогрес у медицині є проблема середнього і молодшого медичного персоналу. Сьогодні у лікарнях не вистає медичних сестер, няненок. Хвора людина потребує ласки, милосердя.

У цьому році учні перших курсів медичних училищ будуть працювати у лікарнях нянечками. Це дасть їм змогу ще раз перевірити себе: чи правильну дорогу вибрали вони у житті.

Існують у нас проблеми і з лікарями. Питання кадрів на сьогодні гостро стоїть не тільки в Кіровограді. Недавно на нараді в Івано-Франківську йшлося про закріплення кадрів, про те, щоб у медичні заклади України більше приймалися абітурієнтів з різних областей. Хай по закінченні навчання більшість повернеться до свого міста. Цього року тільки в Дніпропетровський медичний інститут вступило більше 60 хлопців і дівчат нашої області. Будемо чекати їхнього повернення з нетерпінням. Адже за ними — майбутнє нашої медицини, адже від них залежатиме фізичне й духовне здоров'я нашого народу.

В. БОНДАРЕНКО,
заступник завідувача
відділом охорони
здоров'я облвиконкому.

РІШЕННЯ XXVII З'ЇЗДУ КПРС — В ЖИТТЯ!

Мета — здоров'я

часом; використання нових методів лікування; освоєння роботи на різноманітних апаратах.

У цій програмі передбачено вивчення проблем захворювання. Сьогодні найпоширеніші серцево-судинні захворювання. Це пояснюється напруженими ритмами життя, стресовими ситуаціями, певними напругами людей відпочивати. Уже рік у Кіровограді функціонує кардіологічний диспансер, де працюють найкваліфікованіші спеціалісти.

Обласний відділ охорони здоров'я зацікавлений і в раціоналізаторській творчості самих лікарів, яка стимулює розвиток медичної техніки, інтенсифікацію засобів лікування. Щороку ми отримуємо статистичні дані про кількість раціоналізаторських пропозицій та їхнє впровадження в медицину в межах області. Так, наприклад, за 8 місяців цього року в анестезіології зареєстровано 2 пропозиції, впроваджена на сьогоднішній день

рівнянні з попередніми, досконалиші. На сьогоднішній день підвищилась науково-технічна база обласної стоматологічної поліклініки, яка обладнана найновішим сучасним вітчизняним й імпортованим обладнанням. Введено потоковувузовий метод виготовлення зубних протезів. Це підвищило якість праці і якість зубних протезів. Впроваджено виготовлення зубних протезів металевих з багатошаровим оксипозиційним покриттям, що мають медико-біологічні характеристики на рівні високопробних сплавів золота.

Хочеться назвати ім'я А. С. Ляшенка, завідувача ортопедичним відділенням обласної стоматологічної поліклініки. Він модифікував прес для пресування пластмаси. Це значно полегшило працю зубних техніків.

Повторюю, у Кіровограді багато лікарів, які займаються вдосконаленням апаратури, вносять раціоналізації. Коли ми вже

Лікар обласної лікарні В. М. Самоходський впроваджує метод, що дає змогу скоротити строки лікування лорорганів. На жаль у нас немає таких галузей виробництва, які б працювали тільки на медицину. Свої апарати лікарі-раціоналізатори роблять приватним шляхом. В загальному ритмі працюють всі медичні установи області. Цей ритм обумовлений потребами нашої доби. Швидко, оперативну допомогу дістають під медиків жінки, що трудяться на тваринницьких фермах. У колгоспах організовується профілакторії, де працівники без відриву від виробництва, так би мовити, можуть проходити оздоровчий лікувальний курс.

В області розробляється також система «Хвиля», що пов'язана з проблемами кардіології. Суть її в тому, що лікарі на місцях можуть отримати швидку, кваліфіковану допомогу з області, не відсилаючи хворого на консультацію,

визначу репутацію. При новій системі враховуються інтереси і пацієнта, і лікаря, котрий отримує можливість збільшити свій заробіток. Якщо виявиться, що хтось із лікарів не отримав «вотума довіри» і не набере половини пацієнтів, кількість яких у середньому припадає на кожного з його колег, йому доведеться змінити місце роботи.

Вільний вибір лікаря — черговий крок до вдоско-

ЦЕ — ЦІКАВО

ПАЦІЄНТ ВИБИРАЄ ЛІКАРЯ

ЕКСПЕРИМЕНТ В ПОЛІКЛІНІКАХ ПОЛЬЩІ

Проблема стосунків лікаря і пацієнта завжди привертала увагу. Вважаючи професію медика престижною і відповідальною, пацієнти, не дивлячись на це, часто висловлюють зауваження і претензії на адресу деяких з них, жалючись, зокрема, на недостатню увагу до кожного хворого. Лікарі в свою чергу скаржаться на недостатню матеріальну винагороду за їхню працю.

Про необхідність підвищення рівня охорони здоров'я, підвищення якості медичного обслуговування населення і матеріального стимулювання роботи лікарів у Польщі велися широка дискусія. Про ці проблеми говорилось

недавно і з трибуни Х з'їзду ПОРГ.

У кількох поліклініках Кракова проведено експеримент вільного вибору пацієнтом лікаря, зарплата якого прямо залежить від числа пацієнтів. З першого жовтня цього року експеримент розпочався на 173 поліклініки в різних воєводствах, де працює близько півтори тисячі лікарів.

За новими правилами хворий сам вибирає лікаря, до якого має намір звернутися, і не обов'язково за місцем проживання, під час лікування він може змінити його на іншого. Зрозуміло, що пацієнт вибирає лікаря, якому довіряє і котрий має

населення медичного обслуговування населення, особливо профілактики. У майбутньому це повинно привести до відродження інституту «особистого лікаря», що в старі часи було доступним лише знаті і багачам. Але тепер мова йде про інше, щоб зв'язки пацієнта з лікарем були найтіснішими і довірливими, а лікар став практично шанованим «членом сім'ї», перед котрим хворий не має секретів про стан свого здоров'я. Це буде благотворно впливати на встановлення швидко і точного діагнозу на випадок захворювання і, безумовно, на психологічний стан пацієнта.

Юзеф КУДЕЛЯ,
кор. АПН.

Краків.

ЧССР. Підприємства по випуску спортивного інвентаря у чехословацькому місті Штеті (Центральна Богемія) приступили до випуску технічних ракеток з нового синтетичного матеріалу, створеного чеськими хіміками. До цього ракетки виготовлялись тут виключно з дерева. Новий виріб буде напрощад міцним і еластичним. В цьому році буде вироблено 15 тисяч ракеток за новою технологією.

На знімку: перша партія ракеток.

Телефото ЧТК — ТАРС.

Поліція ПАР розстріляла в Африканському передмісті Йоханнесбурга Союето демонстрацію учнів, котрі протестували проти присутності солдат в школах. За свідченням очевидців, поліцейські без попередження відкрили вогонь по групі підлітків, абиши одного і поранивши 8 з них. Оправдовуючи жорстокість по відношенню до дітей, представники влади заявили, що поліцейські «діяли в порядку самозахисту».

На знімку: один із хлопчиків, що постраждав під час розправы расистів.

Телефото АП — ТАРС.

АРЕШТ ТЕРОРИСТА У ЗВ'ЯЗКУ З ЗАМАХОМ НА ГАНДІ

ДЕЛІ, 15 жовтня. (ТАРС). Центральне бюро розслідування (ЦБР) Індії заарештувало в окрузі Сангхур (штат Пенджаб) сикхського терориста на ім'я Парамджит Сінгх. За повідомленням Індійського інформаційного агентства ПТІ, його підозрюють у причетності до недавнього спроби замаху на прем'єр-міністра Індії Раджива Ганді. За словами представника ЦБР, затриманий терорист мав тісні зв'язки із злочинцем, який стріляв у главу Індійського уряду 2 жовтня цього року. У ході розсліду-

вання він визнав, що є активістом сепаратистського руху за насильственне відторгнення від Індії штату Пенджаб і створення на його основі так званої «держави «Халістан». Як відзначає ПТІ, посилання на дані ЦБР, Парамджит Сінгх винен у численній ряді терористичних акцій на території штату Пенджаб.

Індійські державні й політичні діячі, громадські й преса країни вказують на причетність Парамджит Сінгх до замаху на главу Індійського уряду. В інтерв'ю Індійської газети «Компас»

та австралійській радіомовній корпорації «Остреліан бродкастинг корпорейшн» Раджив Ганді відзначив, що про це свідчать обставини, які безпосередньо передували замаху, в тому числі намісне розповсюдження в Пакістані слухів про обвистово прем'єр-міністра Індії та раптове падіння курсу індійської рупії на валютних ринках. Р. Ганді заявив також, що Парамджит Сінгх є сикхським екстремістом і подає їм допомогу.

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

Якщо кіноказкар у найліпшому розумінні слова Ролан Биков, режисер, чий фільм аж світається доброго і любов'ю до дітей, ставить «Опудало», стрічку правдиво до жорстокості, то це — симптом.

Авторка фільму «Гри дітей шкільного віку» Лейда Лайус дебютує у художньому кіно. До цього були документальні фільми. І от при зовсім протилежних намірах (знімався цілком оптимістичний фільм «Народилася людина») при випадковому зіткненні з аномаліями нашого життя виникає, а згодом і втілюється, задум їх показати.

Два світи: дорослих і дітей. Що отримують мен-

випадково потрапляють до рук Марі, свідчать: «Батьки невідомі», «Мати позбавлена материнства», «Батько в ув'язненні». Сухі анкетні дані. З них починається дитяче життя. Це типово для цих дітей. Проте — приїздить до юнака батько на чорній службовій «Волзі», з особистим шофером. Видно, що людина у важливій установі працює, на посаді. Можливо, й справи державні вирішує. А син лише відволікає би від них. В дитбудинку ж і при тулок, і нагляд відповідний, і харчування чотириразове... І ніякого тобі дискомфорту у душі «родительській». І це теж не типова типівість добробуту.

Як мимовільна гірката міститься у фразі вихователки: «Нічого, звикнеш. Всі звикають. Принаймні матимеш одяг, їжу, освіту. А це вже чимало». Та неважко забачити, як, якщо додати до цього необхіднішого ще й тепло сімейного вогнища? Невже можна миритись з тим, що чимало дітей позбавлені, і без війни, первісного осередку суспільства — сім'ї?

Довго побутувала хибна думка, буцімто вихованці дитячих будинків більш загартовані, більш пристосовані до життя, самостійніші. Але правильно це лише наполовину. Відносно суспільства, колективу, можливо, й так. А от особисте життя їх не складається далеко не завжди найкращим чином. Нагадують про себе шрами на душі, винесені з дитинства. І загартовування у такий спосіб дітей не робить честі дорослим.

Можна було б зробити авторам кілька зауважень суто кінематографічного характеру відносно деякого схематизму і в окремих випадках недостатньої вмотивованості зображуваного. Але ця недосконалість тьмяніє на тлі гостроти поставлених проблем і великого соціального заряду картини. Найголовнішим аргументом тут є правда, не прикрашена паперовими квітками фальшивих заспокоєнь. Гірка, але, якщо так можна сказати, цілюща правда. І тому фільм стає на той самий щабель, що й роботи Р. Бикова, Д. Асанової.

І чи ж не є красномовним підтвердженням гостроти проблем той факт, що на перегляді фільму під час найщемніших моментів частина молодшої публіки у залі відгукувалася нахабним сміхом? Це — не просто свідчення емоційної тупості. Це дає майже повну впевненість у тому, що сьогоднішні веселуни завтра можуть стати прототипами батьків із фільму...

Одна досить молода вчителька так сказала про своє враження від стрічки: «Насилу витримала. Жорстоко, до нудоти». Між іншим, вчителька ця працює в СПТУ, де чимало дітей з так званих неблагополучних сімей.

А режисер в інтерв'ю газеті «Советская культура» сказала, що в фільмі «багато чого ще пом'якшено в порівнянні з дійсністю, життя б'є цих нещасних ще жорстокіше»...

В. СІДНІН.

У партії майстра механоскладального цеху № 1 кировоградського заводу «Червона зірка» В. К. БУДНИЦЬКОГО справний музей. Особливо закоханий Володимир Костантинів у підводне царство. Ви бачите скільки тут різноманітних черепахов, крабів, коралів...

Фото В. ГРИБА.

«СИРОТИ ДОБРОБУТУ»

ші від старших? Сакраментальна тема. Вирішення її режисером, як зарез кажу, на вістрі часу.

Коли підліток із так званої добробудної сім'ї жаліється до газети на свою самотність, нерозуміння з боку батьків, недоволеність; деякі підлітки скаржаться і на відсутність у них модних штанив або японської апаратури тощо, газета друкує такого листа, широко обговорює, допомагає порадами... А чи можна допомогти порадами дітям, котрі, стоячи на перевертутій мисці (бо без неї не дістають), смажать маринованого оселедця над газовою плитою і їдять потім його з гірчицею у холодній засмиченій кватирі? І це єдина їхня їжа за кілька днів. І марно чекають маму... Це факт із документальної стрічки.

Але діти з дитбудинку, про який йдеться у рецензованому тут фільмі, не набагато щасливіші.

Естонія за площею менша від будь-якої області України, і там теж є свої інтернати, дитячі будинки, будинки малюків. А скільки ж їх по всій нашій країні... Збільшення кількості дитбудинків — факт не кінематографічний, а статистичний. Болюча статистика.

Більше за всіх дітей сиротами залишила війна. Та от сорок один рік по війні. І що ж? З'явилися «сироти добробуту». «Підкидьок, байстрюк, безбаченко» — які образливі, жахливі слова люди придумали таким дітям. Та чи ж діти завинили перед дорослими?

Особливість цього фільму у тому, що дитбудинки і його мешканці змальовані не зовні, не з парадного, так би мовити, входу, а зсередини. Життя їх розгортається на очах такої ж знедоленої вразливої дівчинки. Поступово з'ясовуються гіркі обставини того, як потрапляли всі вони до цієї сумної оселі. Як різні, і разом з тим однакові за своєю жорстокістю суттю, причини. Особисті картки, що

Прірва лежить між збиранням макулатури, поштових марок і пізнанням життя цими дітьми шкільного віку. Викрадення харчів у привокзальному буфеті, нищення чужих кишень, жарти з ножиком, «бешкетування» з дівчиною на темній вулиці... Інакших розваг їх не навчили.

Протягом фільму іде нагаче навмисне нагромадження всілякого бруду як усередині будинку, так і зовні. Якесь спотворене, дивне поєднання зорухливого, сучасного, безпосередності з жорстокістю, цинізмом, люттям. Існує такий вираз — «культура почуттів». Погодьтеся, як недоречно він зарез прозвучав, який дисонанс. Прикрісті від поразки у волейбольному матчі викидається у «годовку», несправжню, у дитячу витівку. Марі веде щоденник, а для них так природно — виставити на посміховисько, розчавити, понівечити чужі сокровенні думки, почуття. Бо здебільшого їм ці почуття не властиві — світосприймання іншого гатунку. І як захисна реакція — озлобленість. Навіть заспокоєння дівчинки у Робі якесь дивне, не відразу второпаш: чого в ньому більше — співчуття чи роздратованості. Пробиваються в їхніх душах паростки й справжньої людяності, але з таким трудом... Бо вони — діти з пораним серцем. Поки загойтяться та рана, зарубцюється...

Матері. Вкотре біжить із радістю до мами біляве дівча. Щоб вкотре лишитись побитою, в дранті, бо мама з'являється лише забрати у доні одежку на прополі. Навіть невкерований, майже дорослий Робі засвічується радістю від зустрічі з матір'ю. Та лише на мить, доки не зрозуміє, що мати ледь тримається на ногах, що далі йтиме брутальна лайка, що мати ладна вивалити в багні весь білий світ за своє горе. І крає по живому серцю дітей біль і образа навіл з жа-

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

Неділя

19 ЖОВТНЯ

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.40 — Ритмічна гімнастика. 9.10 — «Хочу все знати». Кіножурнал. 9.20 — 42-й тираж «Спортлото». 9.30 — «Будильник». 10.00 — Служба Радіоскому Союзу. 11.00 — Радіова пошта. 11.30 — Клуб мандрівників. 12.30 — «Музичний кіоск». 13.00 — Сільська година. 14.00 — «Здоров'я». 14.40 — «В хороводі були ми». Фольклорне свято в м. Великий Устюг Вологодської області. 15.25 — Новини. 15.30 — Світ рослин. 16.20 — В гостях у казки. Фільм «Чарівна лампа Аллдіна». 18.00 — Мінародна папорода. 18.45 — Фільм «Злочин». Фільм 2. «Обман». 21.00 — «Час». 21.45 — «Майстри виконавського мистецтва». Е. Гі-

тельс. 23.00 — Футбольний огляд. 23.30 — Новини.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Ритмічна гімнастика. 10.45 — Художній телефільм «Приватна особа». 2 серія. 11.55 — «Незабутні». Іван Ле. 12.45 — Для старшокласників. «Товариш». 13.35 — Новини. 13.45 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Динамо» (Москва) — «Сокіл». 2 і 3 періоди. 15.15 — Музичний фільм. 15.30 — Село і люди. 16.00 — Слава солдатець. 17.05 — Після скликання друзів. Телефестиваль піонерської пісні. 17.50 — Грані пізнання. Проблеми Світлового океану. 18.40 — Мультфільм «Незвичайний матч». 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Музичний фільм «Настрої». 20.00 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Чорноморець» — «Зеніт». 2 тайм. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.45 — Художній телефільм «Приватна особа». 3 серія. 23.00 — Новини.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку, ста-

вай! 8.15 — Фільм «Нам не дано передбачити...». 9.40 — «Дебют». Концерт артистів балету. 10.10 — Російська мова. 10.40 — Програма Молодшого телебачення. 12.10 — Світ і молоді. 12.45 — Мультфільм. 12.55 — Із скарбниці світової музичної культури. О. Глазунов. 13.45 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Динамо» (Москва) — «Сокіл». 2 і 3 періоди. 15.15 — Музична вистава. «Дитя мору». За участю радянських і американських школярів. 16.25 — Реклама. 16.30 — Розповідають наші кореспонденти. 17.00 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Динамо» (Москва) — «Шахтар». 18.45 — «Наш дім». Тележурнал. 19.30 — Музична мозаїка. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Людина. Земля. Всесвіт. 21.00 — «Час». 21.45 — На екрані — кінокомедія. «Жади в трамваї Ільф і Петров».

В. о. редактора
В. АФНАСІЄНКО.

ВИГІДНО ВСІМ

Заготівельні організації споживчої кооперації республіки в необмеженій кількості закуповують у населення картоплю, цибулю, часник вро-

жаю нинішнього року. Ця продукція має відповідати вимогам Державного стандарту.

Оплата — за домовленістю: до 20 копійок за кілограм картоплі, до 40 копійок за кілограм цибулі та до 2 карбованців за кілограм часнику.

Розрахунок — готівкою через каси заготконтор, поштовими переказами або перерахуванням на особисті рахунки в ощадкасах.

Здавачі, за бажанням, забезпечуються мішкотарою, можуть скористатися транспортом заготівельної контори.

Шановні товариші! Здавайте лишки сільськогосподарської продукції — картоплю, цибулю, часник — на приймально-заготівельні пункти споживчої кооперації. Це вигідно вам і державі.

Укоопторгреклама.

КИРОВОГРАДСЬКИЙ ТЕХНІКУМ МЕХАНІЗАЦІЇ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

ПРОДОВЖУЄМО ПРИЙОМ УЧНІВ

НА ЗАОЧНЕ ВІДДІЛЕННЯ

Технікум готує техніків-механіків сільського господарства.

Строк навчання — 2 роки 10 місяців.

Приймають осіб без обмеження віку, які працюють в сфері сільського господарства і мають середню освіту. Механіків колгоспів і радгоспів, бригадирів тракторних бригад і їх помічників приймають поза конкурсом.

Вступники складають екзамени з української або російської літератури і математики (усно).

Відмінників навчання зараховують без екзаменів. Заяви приймаються до 29 листопада.

До заяви слід додати такі документи:

атестат про освіту (оригінал), чотири фотографії 3x4 см, випуску з трудової (колгоспної) книжки, довідку про стан здоров'я (форма № 086/у).

Паспорт пред'являється особисто.

Вступні екзамени — в 1 грудня.

Початок навчання — 2 січня 1987 року.

Адреса технікуму: 316050, ГСП-4, м. Кіровоград, вул. Волкова, 11, заочне відділення технікуму.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

НАША АДРЕСА:

316050. МПС.

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

БН 00831.

Обсяг 0.5 друку арк.

Індекс 81103.

Зам. № 561.

Тираж 61 000.

Газета виходить в вівторок, четвер, суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гілки, 2.